

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ

ΑΝΑΤΙΝΑΞΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΘΡΥΛΟΥ

ἢ

EXHIBITIO DICTATORIS

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, Τὸ προσωπικὸ ἡμερολόγιό ¹

Λέγεται — σὰν κάτι «ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως» — πὺς ὁ Μεταξὰς ἦταν «φτωχός». Πάνω στὸν καμβὰ τοῦτον κεντᾶ κι ὁ σχολιαστὴς τοῦ β' τόμου, φτάνοντας ὡς καὶ κεφαλίδα ἀκόμα νὰ βάλῃ, στὴ σελίδα 91: *Προσωπικὲς οἰκονομικὲς δυσχέρειες!*

Ἄλλ' ἄς δοῦμε, λοιπόν, τίς «δυσχέρειες» αὐτὲς - μήπως, παραταῦτα, εἶν' εὐχέρειες (καὶ μεγάλες εὐχέρειες μάλιστα!):

Περιοριστικῶς ἐτακτοποιήθημεν, γράφει στὴ σελίδα 84α (31-7-11 ¹). Κ' ἡ βεβαίωση δὲν ἔχει τὸ νόημα «τακτοποιήσεως» μιᾶς περιστασιακῆς ἀνωμαλίας ἄς ποῦμε, ἀλλὰ ὅλο της τὸ βάρος, γιὰ τὴν ὅλη του περιοριστικὴ κατάσταση. Τὰ παρακάτω πείθουν, γραφόμενα ἀμέσως ἐν συνεχείᾳ: *Βεβαίως πολλὰ ἀκόμη εἶναι ἐκκρομῆ ὀλόγυρα καί, ἀν κλείσω τὸ μάτι ἢ δὲν κρατήσω καλὰ τὸ τιμόνι, ἤμποροῦν νὰ φέρουν ἀνωμαλίας μεγάλας· ἀλλὰ τὸ τιμόνι τὸ κρατῶ — σφιχτὰ, δὲν ἀμφιβάλλομε, ἀφοῦ γιὰ λεφτὰ πρόκειται! — καὶ τὸ μάτι θὰ εἶναι ἀνοικτὸ.*

Καὶ ἄρα: Ἐφόσον θὰ κρατᾶς σφιχτὰ τὸ «τιμόνι» — «π ο υ γ γ ί» διάβαζε — καὶ θάχῃ «ἀνοικτὸ» τὸ μάτι — προφανῶς αὐτὸ ποῦ «μᾶς κοίταζε» (τὸ μάτι τοῦ «πατέρρα» δικτάτορα) ἀπ' ὅλες τίς βιτρίνες τῶν παπουτσήδικων καὶ τῶν ἐτοιματζήδικων τῆς ὁδοῦ Αἰόλου! — «ἀνωμαλίας» δὲν θὰ ὑπάρξουν!

Καὶ δὲν ὑπῆρξαν «οἰκονομικὲς δυσχέρειες» στὴ ζωὴ του ἐφεξῆς ποτὲ - γιὰτί, πράγματι, «περιοριστικῶς» ἦταν λαμπρὰ «τακτοποιημένος»! Ἀπὸ τὸ 1911!

Ἴδου δὲ καὶ τὰ στοιχεῖα:

Μῆνας τώρα μὲ ἀπασχολεῖ τὸ ζήτημα τῆς προικὸς τῆς Μαριάνθης. Πῶς θὰ τὴν πληρώσω; Αἱ οἰκονομίαι τοῦ δευτέρου ἔτους τοῦ γάμου μου εἶναι μηδαμινά. (85β, 4-9-11). Ἀλλά:

Ἐφέρετε πολλοὺς... φτωχοὺς, ποῦ ἂν τοὺς ἀπασχολῇ κάτι, δὲν εἶναι τὰ ἔξοδα τῆς ἴδιας τους ζωῆς, παρὰ ἴσα-ἴσα: ὅτι «τὸ δευτέρον ἔτος» τοῦ (χρυσοφόρου) γάμου των δὲν ἀπέφερε τόσα, ὥστε νὰ καταβάλουν 25.000 δραχμὰς — «χρυσᾶς», τοῦ 1911! — ποῦ ὑπεσκέθησαν ὡς προῖκα τῆς ἀδελφῆς τους; Γενικώτερα: Ἐφέρετε «φτωχοὺς» ποῦ νὰ τοὺς περισσεύουν — κατὰ τοὺς μετριάτερους ὑπολογισμοὺς των — ἄνω τῶν 70.000 δρχ τὸ χρόνο (εἶναι ἡ σημερινὴ ἀντιστοιχία πρὸς τίς 4.000 τοῦ 1911) καὶ νὰ τίς βρίσκουν καί... λίγες;

Τέτοιου εἴδους «φτωχός» λοιπόν!

Καὶ νὰ καὶ μὲ ποιῆς «οἰκονομικὲς ἐπιφάνειες» — ποῦ «ἀναγνωρίζονται» ἀπὸ τράπεζες — καὶ μὲ ποιῆς ἀκόμα δυνατότητες «δανείων» ἢ ἄλλων «κομπινῶν» βολεύεται κουτσά-στραβὰ ὁ «φτωχοῦλης»:

¹ Ὅλες οἱ παραπομπὲς στὸν β' τόμο. [Τὰ δύο πρῶτα μέρη τῆς κριτικῆς: 3,309-31 καὶ 7,524-33.]
Τὰ ἔτη σημειώνονται πάντα μὲ τὰ δύο τελευταῖα τους νοῦμερα.

Ἀπεφάσισα νὰ δανεισθῶ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν.— Σεῖς τό... ἀποφασίζετε; Σᾶς δα-
νεῖζει; — Κατ' ἀρχὰς ἐζήτησα 20 χιλιάδας.— Δεκαπλασιάστε (καὶ παραπάνω) γιὰ νὰ
βρῆτε τί θὰ γυρέψετε σεῖς ὁ «ρωτοχούλης» σήμερα! — Ἦδη [ὄμως] βλέπων τὰς δυσ-
κολίας, περιορίσθην εἰς 10 χιλιάδας. (85β, 4-9-11)

Κ' ἐδῶ μπαίνομε σ' ἐν' ἄλλο «θεματάκι», ποῦ ἀφορᾷ πάλι τὴν κυρία Λέλα: Γρά-
φει ὅτι «περιούρηθη» νὰ ζητήσῃ δάνειο 10 ἀντὶ 20 χιλιάδων ἀπ' τὴν Τράπεζα, «διό-
τι δὲν ἔχει νὰ παράσῃ ἐγγυήσεις, ἐπειδὴ ἡ προῖξ του εἶναι ἀδιατίμητος». Καὶ προσ-
θέτει: Τώρα βλέπω τὰ λάθη μου, καὶ τὴν σχεδὸν ἔνοχον συγκαταβατικότητά μου...
Ἔνοχον, διότι νυμφενόμενος ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλίσω τὴν Μαριάνθη.— Αὐτὰ γράφονται
γιὰ νὰ τὰ διαβάσῃ ἡ ἀγαπητὴ του Λέλα, ἡ πολύφερνος!..— Τότε, ἀπὸ
κούρασιν — ποιά «κούραση», ὁ κηφῆνας;..— ἀπὸ ἀπειρίαν, ἀπὸ ἀπογοήτευσιν — αὐ-
τός! — ἀπὸ δειλίαν, ἀτολίαν, δὲν ἐσκέφθην, δὲν ἐξήτασα ποῦ θὰ μᾶς κατήντα — «κα-
τάντια», ἔ; — τὸ ἀδιατίμητον τῆς προικὸς. Δὲν ἦτο αὐτό, ἄλλωστε, ἡ ἀρχικὴ συμφω-
νία μας...

Ἄπο... παρεμβαίνει ἡ «ἀγρυπνος» κυρία Λέλα καὶ λογοκρίνει ὅσα ἐκθέτουν τὸν
πατρικὸν τῆς οἴκον! : 4', στίχοι σβησμένοι, λέει! (86α, 4-9-11) Γιατί, ὅλα κι ὅλα!
Ἄπο καὶ νὰ διασύρῃ τὸν οἴκον τῆς, ὁ «Γιαννάκης» τῆς, γράφωμ ποία ἦτο ἡ «ἀρχικὴ
συμφωνία» τῆς ἀγοραπωλησίας τῆς μὲ τὸν μπαμπά τῆς!.. Ψαλλίδι, λοιπόν!

Καὶ τώρα θυμηθῆτε τὸν ἐν Ναυπλίῳ ἐκεῖνον ἀνθυπολοχαγίσκον τοῦ '96, ποῦ ἔγρα-
φε, «ἀγανακτισμένος», στὸ ἴδιο αὐτὸ ἡμερολόγιό του (α' τόμος, 97α, 27-9-96) περὶ
γάμων-πορνεϊῶν, «γιὰ λεφτὰ» κ.τ.τ.! Σέ... πλήρη συνέπεια ὁ ἴδιος: καὶ προῖκα, ὕ-
στερ' ἀπὸ λίγα χρόνια, καὶ παζάρια, καὶ ἀρχικὰς συμφωνίας» περὶ τῆς προικὸς — πα-
ρὰ τὴν... «κούρασιν», τὴν... «ἀπειρίαν» καὶ τὴν... «ἀπογοήτευσιν» του, τὴν «δειλίαν»
τάχα καὶ τὴν «ἀτολίαν» του (ὁ ποῦ «δὲν ἐσκέφθην, δὲν ἐξήτασα», ὁ... ἄδολος ὁ... ἀ-
διάφορος γιὰ χρήματα «καὶ ὅ,τι πέραν τοῦ ἀμώμου ἔρωτος»!..) — καὶ γιουνοῖα μετὰ
— ἐν ἡμερολόγιῳ, γιὰ νὰ τὰ διαβάσῃ (καὶ νὰ τὰ σβῆσῃ, μετὰ θανάτῳ του) ἡ Λέλα
«του»! — καὶ ἀποῦ μᾶς κατήντησε τὸ ἀδιατίμητον τῆς προικὸς (ὄχι τοῦ... «ἔρωτος»
τὸ ἀδιατίμητον!..) καί... «μὲ ἠπάτησαν, ἄλλα συμφωνήσαμεν: διατετιμημένην!..
(- τετιμημένην!.. ὕπερ τετιμημένην!.. «τιμητικὴν» μας!..) [Τί ἄλλο σύνθετο μὲ
τό... «τιμή»; Ἀπὸ «τιμή», ἄλλο τίποτα! Κι ἀπὸ... «καθαρὸν ἔρωτα» ὅλες οἱ «τιμὲς»
καὶ τ' «ἀδιατίμητα», τ' ἀνεκτίμητα!..]

Νά, λοιπόν, οἱ οἰκονομικὲς του δυνατότητες, καὶ περιουσιακὰ στοιχεῖα, καὶ δάνεια,
καὶ «τακτοποιήσεις», καὶ «κομπίνες» παντοῖες:

Ἐνοίκια [] ὅτι ἡμποροῦσα νὰ θέσω ἐγγύησιν τὰ ἐνοίκια τῶν μαγαζείων.
(Καί... «μαγαζεῖα», ὁ «ρωτοχούλης»!..) Διὰ μέσου τοῦ Δούσμανη — πάλι ὁ Δούσμα-
νης! — ἐζήτησα τὴν συνδρομὴν τοῦ Παπαφράγκου, καὶ τώρα ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὸν Μά-
ξιμον ἐξαορτάται [τὸ δάνειον]. Ἰδοὺ πῶς λογαριάζω: 10 χιλιάδες ἀπὸ δάνειον, 4 χι-
λιάδες ἀπὸ πώλησιν τοῦ μαγαζείου τῆς μητέρας (ὁ Τάσος μᾶς δίδει 3 χιλιάδες μόνον),
3 χιλιάδες οἰκονομίας μου μέχρις Ἰανουαρίου, καὶ 2 χιλιάδες ποῦ ἔδωσα πέρουσι - τὸ
ἔλῳν 19 χιλιάδες. Μένουν ἄλλαι 6 χιλιάδες. [] Ἐὰν εὐρεθῇ περίστασις, πωλῶ τὸ με-
ρίδιον εἰς τὸ πλοῖον. — [Ἐπάρεται, λοιπόν, καί... πλοῖον!] — Ἰσως δώσῃ καὶ
αὐτὸ τόκους. (86-7, 4 9-11)

Ἄλλ' ὅλ' αὐτὰ εἶν' «ἐνδείξεις», ἐνῶ ἔχομε παρακάτω σαφῆ δήλωσή του γιὰ τὸ ὕ-
ψος τῆς περιουσίας του (τῆς κτηματικῆς μόνο): Ζητῶντας ἀπ' τὸ Ὅθων Μπασιά νὰ
μῆν ἐγγυητῆς του, πρὸς τὴν Λαϊκὴν Τράπεζα, γιὰ τὸ δάνειο ποῦ τῆς γύρευε, γράφει
πῶς ἐκεῖνος στὴν ἀρχὴ δίσταζε, ἀλλάξε ὄμως ὅταν ἄκουσε πὸς ἡ περιουσία τοῦ Με-
ταξᾶ συνέκειτο ἐκ 400 χιλιάδων δραχμῶν εἰς ἀκίνητα ἐν Ἀθή-
ναις — ἀκίνητα 400.000 δραχ, στὴν Ἀθήνα τοῦ '11, ξεπερνᾶν σήμερα τὴν ἀξία τῶν
40 ἑκατομμυρίων! — μὰ καὶ κτήματα, ἀποπάνω, ἐν Αἰγύπτῳ!.. (91β-2α, 20-9-11)

Καὶ εἶν' ἐδῶ ἀκριβῶς — στὴ σελίδα 91 — ὅπου ὁ ἄθλιος σχολιαστῆς τοῦ β' τό-
μου βάζει τὴ θρασυτάτη κεφαλίδα: Προσωπικὲς οἰκονομικὲς δυσχέρειες!

Πόσοι θάθελαν νὰ βρισκῶνται σὲ τέτοιες φοβερὲς «δυσχέρειες»!..

Θρύλος λοιπόν — και θρασύς — τ' ὅτι ὑπῆρξε τάχα φτωχός!.. Τσιγγούνης, ναί: ἀφόρητος! Φτωχός ὅμως ὄχι!.. Καὶ μάλιστα: οἰκονομικῶς ἀρριβίστας, τοῦ τυπικώτερου εἶδους: κάνοντας ἓνα γάμο συμφέροντος — ὅλοι αὐτοί!.. «τὰς ἡγάπησαν κατόπι» — παίροντας μιὰ προῖκα τεραστρία, βρισκόμενος ξαφνικὰ — ὀχτὲς μὴ ἔχων στολὴν — μὲ στερεώτατα περιουσιακὰ στοιχεῖα —: κτηματικὰ, πρὸ μιᾶς ἀνατινακτικῆς τῶν πάντων (καὶ ἀνατιμητικῆς, ὅμως, τῶν κτηματικῶν περιουσιῶν, στὸ ὑπερχυλιαπλάσιο) φοβερῆς πολεμικῆς δεκαπενταετίας, καὶ δὴ: στὴν Ἀθῆνα, πού παίρνει τερατώδη ἀνάπτυξη, γινόμενη ἀπὸ χωριὸ μεγαλούπολη τῆς Εὐρώπης ἀνάμεσα σὲ δυὸ πολέμους — κι ἔλ' αὐτά: στήν ἀρχὴ τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου!..

Μὰ τί ἄλλο χρειάζοταν δηλαδὴ γιὰ «ν' ἀνέλθῃ», ἓνας τόσο «εὐνοημένος» καὶ μὲ τέτοιο χαρακτῆρα: δουλῶφρων καὶ μαζὶ πανοῦργος, «πιστὸς» δῆθεν — σ' αὐτοὺς ἢ σὲ κείνους — καὶ πράγματι ἄπιστος σὲ ὅλους, κυνικός καὶ ἀδίστακτος, κόλαξ καὶ ραδιοῦργος, ἀρχομανῆς καὶ μὲ μέσα πάντως, χρηματικά, οὐκ ὀλίγα!..

Νὰ μὴν ξανακουστῇ λοιπόν τὸ «φτωχός»!

Παπάγος πρωτοσημειώνεται στὸ *Ἡμερολόγιο*, σὰν «φίλος», τὴν 8-5-12 (120α). Ἄλλὰ νὰ καὶ κάτι χαρακτηριστικὸ γιὰ τὸ θράσος τῆς οἰκογενείας Τσιριμῶκου: *Δυστυχῶς, ὁ Βενιζέλος χάνει καθημερινῶς ἔδαφος. Οἱ νέοι ὑπουργοὶ του, ἰδίως ὁ Τσιριμῶκος καὶ ὁ Στράτος, τὸν ζημιώνουν τρομερά. Φαντάσου, ὁ Τ. ἔστειλε τὰ παιδιὰ καὶ τὴν νταντὰ μαζὶ — εἶχε καὶ νταντὰ ὀμικρὸς Ἡλίας μας, ὁ μοσχαναθρεμμένος! — μὲ ἀντιτορπιλικὸ εἰς Αἰδηψόν, ὁ ἀθεόφοβος!* Ἄλλὰ γίνονται καὶ πολὺ χειρότερα φαίνεται. Ὁ Βενιζέλος δὲν τὰ θέλει, ἀλλὰ γίνεται θῆμα τῶν ἐκμεταλλευτῶν του. (136α, 8-8-12)

Ἄλλ' ἀπολαῦστε ποιέες οἱ «πνευματικῆς» τροφῆς «μεγάλων» μας ἀνδρῶν (136β-7α, 9-8-12): *Ἐδιάβαζα ἓνα μυθιστόρημα. Ἐφθασα εἰς ἓνα μέρος, ὅπου δύο ἀντεραστὰ πρόκειται νὰ μονομαχήσουν ὡς ἐξῆς: Ἐκάθησαν ὁ καθεὶς εἰς ἓνα βαρέλι μὲ μπαρούτι καὶ ἄναψε ὁ καθεὶς μιὰν θρυαλλίδα: ἐκεῖνος πού θὰ ἀντινῆσσοτο πρῶτος, θὰ ἐγίνετο κομμάτια... [Φαντασθῆτε νὰ μὴν ἐγίνετο! Ἡ ἐκεῖνος πού α' ἀντινῆσσοτο] δευτερος (: ἀναγκαῖον «συνεπόμενον» τοῦ: πρῶτος!) νὰ μὴν ἐγίνετο!.. Τὶ εὐφυῆς ὁ «μεγας» μας ἀνήρ, μὴ βασκαθῇ! (Ἡ: τί «ικανὸς εἰς τὸ γράφειν»!.. Καὶ τί ποιό τητος «πνευματικῆς τροφῆς» ἔτρεφαν τὸ «πνεῦμα» του!)]*

Καὶ διασκεδάστε πάλι μὲ τὸν τσιγγούνη:

Ἐφάγαμε εἰς τὰ Παναθήναια καὶ ἔπειτα ἐκαθήσαμεν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Γκρέκα. Τὸ δεῖπνον δὲν μοῦ ἐκόστισε πολὺ: τέσσαρα πρόσοπα: ἐγώ, ἡ Μαριάνθη, ἡ μητέρα καὶ ὁ Θεόφραστος 10 δραχ. Εἰς τοῦ Γκρέκα δὲν ἦσαν σπουδαῖα πράγματα. Δὲν ἐπήγαμε εἰς τὸ Τριανὸν διότι ἔβαλαν εἴσοδον μιᾶν δραχμὴν τὸ ἄτομον: ἢ κονσομασιὸν ὄχι ὑποχρεωτικὴ, ἀλλὰ πάντα κάτι θὰ πάρῃ κανεὶς! (136αβ, 9-8-12).

Θυμηθῆτε τίς ἀνακραυγῆς *Μητεροῦλα!* καὶ *Μαριάνθη μου, ἀδελφοῦλα μου!* ἄλλων σελίδων τοῦ ἴδιου *Ἡμερολογίου*!.. Καὶ συλλογιστῆτε τὴν ποιότητα ἀνθρώπου — καὶ αὐτοῦ «στοργικοῦ», καὶ ἀδελφοῦ προστάτου», καὶ τόσον «υπεραγαπῶντος», τάχα, μητέρα καὶ ἀδερφῆ! — πού μετράει ὡστόσο καὶ τσιγγουνεύεται, καὶ τὴ δραχμῆ, ὅταν τίς βγάξῃ ἓνα βράδι ἔξω!..

Καὶ κοιτᾶτε κυνισμὸς (τῆς ἀραιωμένης φράσεως) γιὰ τὴν «ἀδελφοῦλα του», πού «υπεραγαπᾷ»: *Εἶχαμε τὸν Θεόφραστον καὶ τὴν Μαριάνθη, καὶ ἔφαγαν ἀπόψε μαζὶ μας: βιδελάκι ψητό, σαλάτα, κολοκυθάκια, τυρί, φροῦτα - καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα!* (137β, 11-8-12)

Ἄν εἶν' «εὐγενεῖς» αὐτοί, καὶ «κόμητες», τότε τί σκύλοι θάπρεπε νάμασταν ἐμεῖς

οἱ «ἀπλοῖ» τοῦ Λαοῦ τούτου, πού δέ γράφουμε — οὔτε διανοούμεστε — τέτοιο : καί ἔξω ἀπό τήν πόρτα, γιά τήν «ὑπεραγαπητή» μας ἀδελφοῦλα ;..

Τό βράδι τῆς 12ης Αὐγούστου 1912 εἶναι καλεσμένοι στοὺς Δούσμανη, στήν Κηφισιά. Τρῶνε ἔξω — εἰς τὸ Μεγάλο Ξενοδοχεῖον — καί ἐκεῖ ἦτο ὅλη ἡ Κηφισιά, πολλοὶ τῶν ἐχόντων βίλλας καί πλείστοι ἐξ Ἀθηνῶν, τέλος ὅλη ἡ ἀριστοκρατία. (138α, 13-8-12)

Καί ἀκολουθεῖ κουτσομπολιό : γιά τὸν Β., τὴν Ε., τὴν Ν., τὴν Κ.Α., τὰ παιδιὰ τῆς, τὸν Τ., τὴν Α., τὴν Δ. κ.ἄ. (Ἐδῶ εἶναι ὁποῦ ἀσκειῖται πάλιν ἡ λογοκρισία τῆς κυρίας Λέλας, ἀφήνουσα μόνο τ' ἀρχικά τῶν «λαμπρῶν» ὀνομάτων - «γιά νά μὴν ἐκτεθοῦν», καί χαλάσουν οἱ σχέσεις τῆς !)

Ἄλλὰ τὸ διασκεδαστικώτερο εἶναι τοῦτο πού γράφει στὴ «Λέλα του» ὁ «Γιαννάκης» μας : «Ὅταν ἐσυλλογίσθην, ὅτι μερικὲς φορὲς ἐσκέφθην καί ἐφλωροῦσαμεν δι' αὐτὰ τὰ πρόσωπα, πῶς θὰ τὰ σχετισθῶμεν καί πῶς θὰ ἔμβωμεν !.. (139β, 13-8-12)

Ἄλλὰ στὰ παρακάτω (142-3, 17-8-12) ἀηδιάζει κανεὶς πληρέστερα τὸν παλιοχαρακτήρα τοῦ λυμασμένου γιά «ἄνοδο» ψευτοπολιτικάντη, γράφοντος ναρκισσικὰ καί ἀνευθυνίστα πρὸς τὴν ἐν Τήνῳ παραθερίζουσαν «Λέλαν του» :

Λοιπόν, χθὲς τὸ πρωὶ πού ἐτοιμαζόμουν νά σοῦ γράψω, ἔρχεται τὸ ἀμάξι τοῦ Βενιζέλου νά μὲ παραλάβῃ κατεπειγόντως - καί τάκανε πάνω του, φυσικά! Γι' αὐτὸ καί προσθέτει, κοκκορευόμενος : Ἐννοεῖς, λοιπόν, ὅτι χθὲς ἐλησμόνησαν πῶς μὲ ἔδιωξαν ἀπὸ τὸ Ἐπιτελεῖον — ναι, ἀλλὰ στὸ μεταξύ αὐτὸς ἔγλειψε, ἔγλειψε ἐπιμελῶς, πᾶσαν πλευράν, πᾶσαν πτυχὴν!.. — πῶς μὲ εἶπαν ἀνίκανον, ἀνίσόροπον, κλπ. Καί ὁ μὲν Βενιζέλος μὲ ἔκαμε κατ' οὐσίαν ὑφυπουργὸν καί ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου. [] Λοιπόν, χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐκάλεσα τμηματάρχας καί ἀξιωματικούς τοῦ Ἐπιτελείου καί τοὺς ἔδιδά τὰς ὁδηγίας μου (δηλαδὴ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑπουργοῦ) μεταξύ αὐτῶν ὁ Πάσχος (!) — Φαντασθῆτε! «Ὡς καί ὁ Πάσχος!.. — Σήμερον ἦλθε καί ἔλαβε τὰς ὁδηγίας μου ὁ Ζυμβρακάκης (!) Μὴ σοῦ περᾶθῃ ἡ ἰδέα ὅτι ὅλα αὐτὰ μοῦ ἔκαμαν τὴν παραμικρὰν ἐντύπωσιν. — Ὡ, κάθε ἄλλο! Μόνον πού ἔλλαξε δέκα ἐσώβρακα!.. — Μοῦ ἔρχεται νά γελάσω διὰ τὸ κωμικὸν τῆς περιπτώσεως...

Διὰ τὸ κωμικόν, πράγματι!.. Ἄλλ' εἶναι ἄνθρωπος σοβαρός, ἄνθρωπος ἔργου, ὁ μὲ τέτοια ναρκισσευόμενος καί κοκκορευόμενος; : «Ὅτι «ἔδιδε τὰς ὁδηγίας του», «τὰς ἐντολάς του» — δηλαδὴ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑπουργοῦ (τοῦ Βενιζέλου «τὰς ἐντολάς») ὁ ἀπλὸς «διαβιβαστής» (ἀλλὰ φαντάζεστε μὲ τί «ῦφος» διαβιβαστής!) — σὲ τοῦτον καί σ' ἐκείνον! ;

Καί συνεχίζει - ἐξάγουν καί τὸ «συμπέρασμα» του (μαζί καί «δόγμα» περὶ ἀποδοτικῆς» κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς του) : Βλέπεις ὅτι πρέπει κανεὶς νά κρατᾶ πόζα μὲ ὄλους!..

Καί παρακάτω : Ἐννοεῖται ὅτι εἰς ὅλα αὐτὰ ἔκαμα τὸν ἀδιάφορον!.. [] Μὴ μὲ πάρης διὰ ὑποκριτὴν» σὲ παρακαλῶ! («Ὡ, μπά! Κάθε ἄλλο!.. Εἰλικρινέστατος! Καί εὐθύτατος! Καί σοβαρώτατος ἄνθρωπος!..)

Καί τὸ ἀποκορύφωμα :

Σήμερον, λοιπόν, ὅλο τὸ ὑπουργεῖον δουλεύει. Ἐργώ, ἐννοεῖται, ὅχι τὸ ἐπιβλέπω ἀφ' ὑψηλοῦ!.. Ναι, ὁ φαρισαῖος!

Καί νά πάλι ὁ... «κόμης» : Τὸ γράμμα τὸ σφραγίζω μὲ βουλλοκέρι. Ἐξέταζε τὴν σφραγίδα. Θὰ εἶναι πάντα ἐκεῖνη πού ξέρεις μὲ τὸ οἰκόσημό μας!.. (Σιγά!)

Παραμονὲς τοῦ Δώδεκα, ὁ νῆνος ἔχει τελείως φουσκώσει : Τὰ πράγματα ἔφθασαν ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς· ἐμπιστεύονται εἰς χεῖρας μου τὴν τύχην τοῦ Κράτους!

Τὸ κείμενο θυμίζει τοὺς κηφῆνες τοῦ ἱστοριογράφου Προυπρόν, στὶς *Ἀνὰ διάφορες ἐκδόσεις τῆς ἱστορίας μιάς κυνέλης μὲ τὸ καπάκι ἀπὸ φιλορόφλουδα, τοῦ Τολστόυ*! Γράφει ἕνας ἀπ' τοὺς ἀρχικηφῆνες, στὸ ἡμερολόγιό του κ' ἐκεῖνος: *Μὲ ἀνάδειξαν ὁμόφωνα Συντομιστὴ τῆς κανονικῆς πτήσης τῶν ἐργατῶν. Τὰ καθήκοντά μου εἶναι δύσκολα καὶ περιπλοκά.*—«Ὀλον τὸ Ὑπουργεῖον δουλεύει. Ἐγὼ, ἐννοεῖται, ὄχι!..» — *Ἐχω ὅμως ἐπίγνωση τῆς σπουδαιότητάς τους καὶ γι' αὐτό, χωρὶς φειδῶ μόχθου — γιὰ τὸ καταβρόχθισμα μελιού! — πασκίζω ν' ἀνταποκριθῶ κατὰ τὸν καλὸ-τερο τρόπο!..*

Καὶ συνεχίζει ὁ νᾶνος: *Προσεπάθησα νὰ τὸ ἀποφύγω — Αὐτός! Τὸ νά... «ἐμπιστευθοῦν εἰς χεῖρας του τὴν τύχην τοῦ Κράτους»!.. (Τὶ ἐμετικὸς νάρκισσος!) — παρ' ὅλην τὴν τιμὴν ποῦ μοῦ γίνεται καὶ τὰς ἐπακολουθοῦσας ἀμοιβὰς - διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἀμειψῶ. — Ἔσπευσα κιόλας νὰ δηλώσω στὸ πρῶτο συμβούλιο, γράφει ὁ κηφῆνας τοῦ Προυπρόν, πὼς ἔχουμε ἀνάγκη ἀπόλυτη ἀπὸ δυὸ κερῆθρες μέλι, γιὰ νὰ προχωρήσουμε ἀπρόσκοπτα στὴ δουλειά μας. [] Περάσαμε ὅλη τὴ νύχτα ἀπάνω στὶς κερῆθρες, τρώγοντάς ἀφθονο μέλι!.. Τὸ μέλι δὲν ἔχει κακὴ γεύση...— Ἀλλὰ τί νὰ κάμω; συνεχίζει ὁ νᾶνος. «Δὲν ἔχομεν εἰς ποῖον ἄλλον νὰ καταφύγωμεν. Τὸ Κράτος ἀποτείνεται εἰς σέ.» Τί νὰ κάμω; *Noblesse oblige...* (147β, 23-8-12)*

Ἀηδιαστικώτερο κείμενο ὑποκριτοῦ καὶ φαρισαίου δὲ γνωρίζω!

Καὶ νὰ καὶ τὸ «μέλι» τώρα:

Ἐννοεῖς ὅτι δι' ὅλα αὐτὰ θὰ πληρωθῶ ἀπὸ τὸ *Δημόσιον γερά!*.. (148β, 23-8-12)

Κι ἀπολαύστε ποῖά εἶναι τὰ «ὄλα αὐτά»: *Σήμερον ὅλην τὴν ἡμέραν ἔτρεχα διὰ τὰς προετοιμασίας.* Ἐπρεπε νὰ ἐπισκευασθοῦν στολαί, νὰ ἀλλαχθοῦν ἀσημένια στολίδια καὶ σόκκινα — Γυναῖκα κουφιοκεφαλάκισσα, ποῦ τὰ λέει σὲ φίλη της, γιὰ τὸ τί ἔκανε στὴν μοδίστρα της, δὲν σᾶς θυμίζει; :.. — νὰ ἐπαγρωθῆ παλάσκα, λουριά, νὰ κοιλωθῆ τὸ σπαθί. Ἐπειτα νὰ παραγγεῖλω ἕνα κοστουμί σακκάκι ἀπὸ μπλέ μαρέν, καὶ ἕνα ἐπανωφόρι χειμωνιάτικο. Ἐπειτα ἐπιθεώρησις φράκων, σμόκιν, ρεδιγκότας κλπ. Μένει νὰ ἀγοράσω καπέλλο ψηλό, καπέλλο μαλακό, κολλάρια, λαμποδέτες, γάντια, καὶ χίλια-δυὸ φιλοπράγματα. Παρήγγειλα παπούτσια λουστρίνια στρατιωτικά, παπούτσια ἀμερικάνικα πολιτικά καὶ ποῦ νὰ θυμᾶμαι νὰ σοῦ τὰ εἰπῶ ὅλα! [] Ἴσως τὸ μόνον καλὸν τοῦ ταξιδίου μου — «Ταξιδίου» (ἄ! ὅλα κι ὅλα!) «μεγαλῆς ἐθνικῆς σημασίας»! (Ἔτσι πάντα οἱ κηφῆνες! Κ' ἡ «Ἱστορία» τῶν κηφῆνων! : «Μεγάλῆς ἐθνικῆς σημασίας» ἢ .. ρεδιγκότα των!..) — θὰ εἶναι νὰ συμπληρωθῶ τὰ ρουχικά μου χωρὶς νὰ ἐξοδεύσω ἀπὸ τὴν τσέπη μου!..

Τέτοιοι — ναί, τέτοιοι ὄχι ἄλλοι, τῶν θρύλων — μᾶς κυβέρνησαν, φίλοι, καὶ «μᾶς ὠδήγησαν», λέει, «στὰ ἱστορικά μας πεπρωμένα»!.. Μὲ «ρεδιγκότας» — καὶ μὲ «καπελλιέραι», ποῦ θὰ δῆτε ἀμέσως παρακάτω — διὰ τὰς ὁποίας (ἐννοεῖς!) τὸ ἔρμιο τὸ «Δημόσιον» τῆς Ὑρωκώσταϊνας τοὺς ἐπλήρωσε γερά!..

Ἐχω ἄδικο ποῦ παραβάλλω μὲ τὸ ἡμερολόγιό τοῦ κηφῆνα ἀπ' τὸν Προυπρόν;

Νὰ κ' ἡ καπελλιέρα: *Τέλος, ἐτοιμάσθησαν ὅλα, καὶ τὸ μόνο ποῦ λείπει εἶναι ἡ καπελλιέρα, τὴν ποῖον θὰ παραγγεῖλω μίαν ἡμέραν πρὶν φύγω.* (149β, 30-8-12)

Ὁ ἄπορήσετε — γιὰ τί πὼς νὰ μὴ ἀπορήσετε, διὰ τὸσον σοβαρὰν ἐθνικὴν παράλειψιν; — ποῦ δὲν παραγγέλλει ἀκόμα τὴν καπελλιέραν του, καὶ κινδυνεύει νὰ φύγη χωρὶς!.. Καὶ ὅμως! «Ἐχει τὸν λόγον του», ὁ σχιζοφρενής!.. Κ' εἶναι ἀνάλογος πρὸς ἐκεῖνον ποῦ ὑπαγόρευε τὰ ἐξῆς, σ' ἕναν πίθηκο τοῦ Ἰμπαπαντάν (καθὼς μοῦ διηγότανε ξάδερφός μου, ποῦ δούλεψε σὲ μεγάλη εὐρωπαϊκὴ ἑταιρεία ἐκεῖ): *Εἶχα ἕνα συνάδελφο, μαῦρο, σπουδασμένο στὸ Λονδίνο λογιστικά, τμηματάρχῃ ἐπίσης. Καὶ μιὰ μέρα*

πῆγα νὰ τὸν δῶ στὴ βίλλα του — εἶχε βίλλα, αὐτοκίνητο, ἄλλους μαύρους ὑπηρέτες, φοροῦσε γιαλιὰ (χωρὶς νάχη τίποτα ἢ δρασίη του· ἐκεῖ τὰ φορᾶνε εἰς ἔνδειξιν... μορφώσεως καὶ καλλιεργείας!) — καὶ τὸν βροῖσκω, τὸ φίλο, νὰ κἀνὴ τί θαρροῖς;.. Καθόταν χάμο, στανροπόδι, στὸ ὑπερπολυτελές παρκέ, κ' ἔτριξε τὰ δόντια του, καὶ μουρμούραγε λόγια ἀκαταλαβίστικα στὴ γλῶσσα τῶν προγόνων του, ταρακουνῶντας μὲς σ' ἓνα κέρατο, ροθμικά, δόντια λαφίνας ποὺ σκοτώθηκε ἐτοιμόγεννη σὲ χάση φεγγαριοῦ!.. Τί κάνει; τοῦ λέω. «Προσεύχομαι γιὰ τὴν προαγωγή μου!» ἀπάντησε. Τὸ ποῦ θὰ πῆ: πὼς ὁ βέλγος γενικός διευθυντῆς τῆς εταιρίας θὰ τὸν ἔκανε διευθυντή, ὑπακούοντας στὸν τριγμὸ τῶν δοντιῶν λαφίνας ἐτοιμόγεννης, ποὺ σκοτώθηκε ἴσα-ἴσα πάνω στὴ χάση φεγγαριοῦ!..

Ἐ, ἀπολαύστε λοιπὸν τὴν ἴδια ἀκριβῶς «νοοτροπία» πιθῆκου στὸν «μέγαν ἄνδρα» ποὺ «κυβέρνησε τὰς τύχας τοῦ ἔθνους τοῦτου»: Ἐγὼ ἄρχισα νὰ νομίζω μήπως καὶ δὲν φύγω διόλου καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐπῆρα ἀκόμα τὴν καπελλιέρα!.. (149β, 30-8-12)

Ἐδῶ, ἡ δεισιδαιμονία τοῦ σχιζοειδοῦς κατανικᾷ τὴν παθολογικὴ τσιγγουνιά τοῦ νάνου. Κ' ἐνῶ τὸ «Δημόσιον» θὰ πληρώσῃ γερὰ — πάντως — καὶ τὴν καπελλιέρα, αὐτὸς δ' ἐν τὴν παραγγέλνει!.. Ἐχει πάλι «συνδέσει» — ἃ ἰα Καζαβούμπου πίθηκο τοῦ Ἰμπαντάν — τὴν πραγματοποίησιν τοῦ «ταξιδίου» του (ποῦ, κατὰ βᾶθος, πολὺ τὸ θέλει - γι' αὐτὸ ἡ ψύχωσις πάλι στὴν ἐπιφάνεια!) μὲ τὴν... παραγγελίαν τῆς καπελλιέρας! (Τίς καπελλιέρες τίς παραγγέλνουν, συνήθως, τελευταία στιγμή! Συχνότερα: τίς ξεχνοῦν, καθυστεροῦν ἐνῶ ἔχουν ἀργήσει — οἱ «καθωσπρέπει», ὅπως θέλει νὰ εἶναι!.. — γιὰ μιὰ καπελλιέρα, φτάνουν τελευταῖοι στὸ πλοῖο — ἄρα ...«ἐξέχοντες», «πολυάσχολοι», «ὄχι πολὺ ἐνδιαφερόμενοι, γιὰ ὅποιο ταξίδι» — κ.λ. κ.λ. Οἱ ἔμπειροι ψυχίατροι θὰ σᾶς ποῦν καὶ ἄλλα, τυπικώτατα συμπτώματα τῶν συνηθεστέρων μεγαλομανῶν τους!..)

Εἶναι τὸ ἴδιο μ' ἐκεῖνο τὸ παλιό του³: «Ἄν αὐτὸς δ' ἐν... ἀπαιτώσῃ τὴν «ἀτυχή» Ρ: (τοῦ α' τόμου: 443β, 30-7-99· 488α, 489β, 27/9-9/10/99· 509αβ, 18-30/1/1900· 511α, 24/1-5/2/1900). θά... γίνῃ καλὰ ὁ τρελλὸς ἀδερφός του!

Κι ὅμως, φίλοι! Τέτοιες «λογικές» μᾶς κυβέρνησαν!.. Ἄν λοιπὸν προμηθεύμασταν ὅλοι δόντια λαφίνας ἐτοιμόγεννης, σκοτωμένης ἀκριβῶς πάνω στὴ χάση φεγγαριοῦ, δέ θάμασταν τόσο γιὰ δέσιμο - ἀκόμα κι ἂν ἤμασταν ἔτσι βέβαιοι πὼς προαλειφόμεσθε γιὰ «κυβερνήτες-δικτάτορες-ὑπερφυεῖς» κ' ἐμεῖς αὐτοῦ τοῦ Τόπου!]

Ἄλλ' ἐπιτέλους! Θὰ σᾶς ἀφήσω νὰ χαρῆτε ἀνενόχλητοι τό... φθάσιμο τῆς καπελλιέρας του!..

Ἐφθασε, φίλοι! Παρελήφθη!.. Παναγγυρίσατε! Τὸ ἔθνος ἐσώθη!:

Ἦλθε καὶ ἡ καπελλιέρα μου! (153β, 4-9-12) Ἐκτακτη! Χωραεὶ τὸ ψηλό, δυὸ ἡμίψηλα — ὅλα τὰ πλερώνει ἡ Ψωροκώσταινα! — δύο στρατιωτικά, τὸ λοφίον μὲ τὸ κουτί του, καὶ ἔχει ἀκόμη τόπον! (Παίρνει καὶ τὸν ἴδιο τὸ νᾶνο μας μέσα!.. Ἐ, μὰ τούτη δὲν εἶναι καπελλιέρα πλέον! Εἶναι μεγαθήριον! Καπελλάδικο ὀλάκερο, «στρατιωτικὸν» καὶ «πολιτικὸν» μαζί!..)

Φεύγει λοιπὸν, φεύγει!.. Φορεῖ τὸ «ψηλόν» του, τὸ «ἡμίψηλόν» του, καὶ τὰ δύο του «στρατιωτικά», καὶ τὸ λοφίον, καὶ τὴν καπελλιέρα πάνω ἀπ' τὸ κούφιο κεφάλι του, καὶ φεύγει «διὰ σπουδαίαν ἐθνικὴν μας ὑπόθεσιν» ὁ κουφιοκεφαλᾶκης μας!..

Χαιρετίστε τον! Ἀπολαύστε τον! Ὅλος δικός μας!.. Κιθρέπτης μας, πιστός! Εἰς αὐτὸν «ἀνεθέσαμεν!» Τὰς «τύχας», τὰ «πεπρωμένα» μας!.. Εἰς τὰς πτυχὰς καὶ τὸ «κόψιμον» τῆς ρεδιγκότας του τ' ἀνεθέσαμεν, ὅλα, «ἐμπειμιστευμένως»!

Κι αὐτὸς, «ἐξάρθεις» (ἐμπειρότατα) «εἰς τὸ ὕψος» τοιαύτης «ἐθνικῆς» ἀποστολῆς — διὰ τὴν ὅποιαν «ὅλοι ἐκρεμάσθησαν ἐπάνω του» (149α, 23-8-22· 151β, 1-9-12),

ἀκόμα κι ὁ Βενιζέλος, ὅπως ἰσχυρίζεται (152β, 3-9-12) — ἂν δὲν μοῦ δώσουν ἀρκετὰ χρήματα, γράφει (τῆς γυναικούλας του, 153α, 3-9-12), δὲν πηγαίνω ποθενά, τοὺς [τὸ εἶπα] καθαρά!..

Ναί. Πολύ «καθαρά», πράγματι!

Νὰ πόσο: Ὁ Κορομηλᾶς μοῦ ἔδωσε τώρα διὰ τὸ ταξίδι μου καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας διαμονῆς 1600 φρ. καὶ μοῦ εἶπε νὰ μὴ συλλογισθῶ τὰ χρήματα ἅμα χρειασθῶ, νὰ τοῦ τηλεγραφήσω — φαντάζεστε πιά, πόσες φορὲς θὰ τηλεγράφησε ὁ «Γιαννάκης μας»! — νὰ κάμω ὅ,τι μοῦ χρειάζεται — δηλαδή: καὶ λοφία, καὶ ψηλά, καὶ ἡμίψηλα, καὶ λουστρίνια, καὶ μεγάλας καπελλιέρας! — καὶ νὰ μὴ στενοχωρηθῶ ἀπὸ τίποτε!..

Ἄ, ἡ ἔρμη ἡ Ψωροκάσταινα!.. Πῶς τοὺς ἐχρύσωνε — καὶ πόσο τοὺς ἐπλήρωνε, καὶ τοὺς πληρώνει! — τοὺς κηφῆνες τῆς, εἰς «ἐθνικὰς ἀποστολάς» γιὰ τριχῆς!

Καὶ κοιτάξτε τον λοιπὸν τὸν βάτραχο πῶς ἐφούσκωσε: Εἶμαι περίεργος νὰ ἤξευρα τί κομπούζιο θὰ ἐγίνετο, ἐὰν δὲν ἀνακατενόμουνα ἐγώ. Νὰ σοῦ εἰπῶ, ὅσον καὶ ἂν εἶμαι μετριόφρων [!!!], αὐτὴ τῇ φορᾷ κτυπᾷ εἰς τὰ μάτια, καὶ τὰ δικὰ μου ἀκόμη. (153αβ, 3-9-12) Μεθαύριον, Δευτέραν, θὰ ἔχω σύσκεψιν μετὸν Κορομηλᾶν καὶ τὸν Διάδοχον. Ἔγινε, ὡς βλέπετε, μεγάλος ἄνθρωπος... (151β, 1-9-12) Ἐκοιμήστηκαν ἀπὸ ἐμέ. Με ἤξευραν, ἀλλ' ἔως τὴν στιγμὴν δὲν με εἶχαν ἀνάγκη· ἅμα περὸς ἡ τρικυμία, θὰ με ξεχάσουν πάλιν. Μόνον ὁ κακομοῖρης ὁ [πρίγκιψ] Ἄνδρεᾶς... (149α, 23-8-12) Φαντάσου: συμβούλιον ἀπὸ τὰς 5 ἕως τὰς 6 καὶ ἀπὸ τὰς 7 ἕως τὰς 8½! — Γιὰ φαντάσου! — Ἔγινε διπλωμάτης. Πρέπει νὰ βάλω καὶ μονόκλ. Ἄ νὰ σοῦ εἰπῶ: πρέπει νὰ ἀνταμειφθῶ. Καὶ πῶς; Τὸ ξέρεις. Μόλις γυρίσω, ὁ Μεγαλειότατος, ἐνθουσιαζόμενος ἀπὸ τὸ ἔργον μου, με καλεῖ καὶ με διορίζει — ἤξεύρεις [ὑπασπιστὴν του! 142β-3α, 18-8-12] — καὶ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν του μοῦ ἀξᾶνει τὸ ἐπιμίσθιον εἰς 400 δραχ. τὸν μῆνα! — [Ὁ νοῦς πάντα στὸ μέλι!] — Ἰδοῦ μία λύσις. Στὸ κάτω-κάτω δέχομαι νὰ μοῦ δίδουν τὸ μῆνα 400 δραχ. παραπάνω ἀπὸ τὸν μισθόν μου καὶ νὰ μὴ με διορίσουν ἀπολύτως τίποτε! Εἰλικρινῶς, τὸ δέχομαι. Καὶ μάλιστα δέχομαι νὰ μοῦ εἰποῦν: «— Δὲν κάνεις διὰ τίποτε, κάτσε εἰς τὸ σπίτι σου!» Μά, ἐπὶ τέλους, βρωμᾷ ἡ Ἀθῆνα ἀπὸ ματαιοδόξους· ἐμένα βροῆσαν; (152αβ, 1-9-12) [Ἔ, κάτι θὰ ἤξευραν!..]

Ὁ ἐμετικὸς ναρκισσισμὸς του ἐδῶ παριστάνει — ὑπὸ τύπο ἐμετικώτερου «πνεύματος» — πρὸς τὴν πολυφερνῆ (καὶ ποὺ διαρκῶς τὸν «σνομπᾶρει», φαίνεται, κάνοντας τὴν «πρακτικὴν» καὶ τὴν «ἀφιλόδοξην» τάχα) «συμβία» — πῶς ὁ «ρεαλισμὸς» του, νὰ ποῦμε, εἶναι «κι αὐτουνοῦ» δυνατώτερος ἀπ' τὴ ματαιοδοξία του! Ἔτσι, ἔμμεσα, «ἀνωτεροποιεῖται» στὰ μάτια τῆς! Δηλαδή θαρρεῖ πῶς σκαρφιώνει, ὁ φτωχούλης, στὸ «ψηλότερο ἐπίπεδο» τῆς ἀπὸ σοὶ πορτοφύλας «ἀγαπητῆς» του Λέλας, σὰν κ' ἐλόγου του» (καθὼς κ' ἐκείνη, δῆθεν!) «ὑπεράνω τιμῶν καὶ ἀξιομάτων»! [Ἄλλὰ πῶς, καὶ μὲ τί «ὑπεράνω»; Μὲ τὰ λεφτὰ — τὰ ὅσα — ὅποιας πορτοφύλας; Ὅχι δά!.. Ὅχι, οὔτε στὴν ὡς χτὲς γυμνοπόδαρη — καὶ βλάχα μ' παυεμένη, αὐτοῦ γαλάτου» — φευτοαριστοκρατία μας αὐτὴ τῆς χιλιομπασταρδεμένης Ἀθήνας τῶν βλάχων⁵ καὶ τῶν — δωνὰ παρακατούλια, στοῦ Μινιδ⁷ — γιδοαρβανιταρέων!]

[Θὰ ἐπανεέλθω καὶ γιὰ τὶς ῥέστες 2350 σελίδες τοῦ «Ἡμερολογίου».]

4 Θυμηθῆτε τὸν μαῦρο μὲ τὰ «τζάμια» στὸ Ἰμπαντάν!

5 Ἡ κυρίκ Ἑλένη Βλάχου... ἐξαιρεῖται! Αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπὸ βλάχου - κι ἄς τὸ λέη τ' ὄνομα! Εἶναι γνήσια... γαλαζοαίματη - κι ὅχι «τοῦ γαλάτου», ἀπὸ ἀμνημονεῦτων ἤδη χρόνων!